

Desanka Maksimovic's - ON FORGIVENESS

I am not God.
Only He is powerful enough to forgive,
only He is not considered as weak when He forgives
and as the culprit's accomplice,
as an infidel when

He pardons an infidel,
only when He revives the deposed and resurrects the dead,
are the slanderers silent,
they do not say He is a dreamer or a poet.

I am neither a nobleman nor a serf who gets revenge,
who returns a sting for a sting, shame for shame,
a knife in the heart for a knife in the eye,
I do not conform to the heart,

I am Tsar
confined by the laws that I issue myself.
I am no judge either,
they have been given the law so as to try;

I am not an executioner
that hangs, burns, cuts, or stones people.
I am Tsar and I have no reason to descend among the public like a murderer,
and although I rule by the grace of God,
I am not God and cannot forgive.

Десанка Максимовић - О ПРАШТАЊУ

Ја нисам бог.
Само је он моћан толико да прашта,
само о њему не говори нико да је слаб
кад опрости и да је кривцу саучесник,
да је бабун кад помилује бабуна,
само кад он подиже свргнуте и мртве васкрсава, клеветници ћуте,
не кажу да је занесењак или песник.

Нисам ни властелин ни себар који се свети,
који враћа жаоку за жаоку, срам за срам,
нож на срцу за нож на оку, ја се по срцу не управљам,
ја сам цар заробљен законима које прописујем сам.

Нисам ни судија,
њима је у руке закон дат да суде;
ни џелат који веша, жеже, сече, каменује кога.
Ја сам цар
и немам рашта силазити као крвник међу људе,
и мада владам по милости бога,
нисам бог да праштам.